

være det meest Utatnemmelige af mig, at jeg ikke vilde erkjendt, men fandt, at, naar mit Raad ikke her kunde høres, saa havde jeg sidet her i mine egne Tanker forgjæves. Videre skal jeg ikke bemærke.

Sindberg: Da den høitærede Cultusminister før havde Ordet, omtalte han slet ikke hvad jeg havde bemærket om et Indgreb i Rigsdagens Rettigheder, som vil skee ved at følge den foreløbige Lov om Valgene med Hensyn til de middelbare Valg. Jeg skal derfor tillade mig udtrykkeligt at opfordre ham til at erklære sig, om Ministeriet virkelig anseer sig for at have Medhold i Grundloven, naar det byder den danske Rigsdag en saadan kongelig Commissarius, og naar den tilmed byder den danske Rigsdag en saadan Forretningsorden, uden at spørge om dens Mende dertil, som den, der indeholdes i disse foreløbige Bestemmelser. Jeg har ikke kunnet forestaae disse Bestemmelser anderledes, end at Meningen var den, at i Almindelighed skulde disse Valg foretages i Rigsdagen, naar den var samlet, men at, naar den ikke var samlet, og der skulde foretages middelbare Valg, saa skulde dette ogsaa skee, naar Rigsdagsmændene vare hjemme. Men jeg maa paa det Bestemteste paastaae, at naar Rigsdagen ikke er samlet med sin Formand, saa have de enkelte Rigsdagsmænd aldeles ingen Bemyndigelse; de have modtaget deres Bemyndigelse af Folket ved Valgene, de have deres Bemyndigelse i Valgbrevene, men ikke noget andet Sted, og Valgbrevene have kun Betydning, Fuldmagten kan ikke gjælde, uden naar vi ere samlede her paa lovlig Maade og forhandle under vor Formand. Men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at det er mig aldeles ubegribeligt, hvorfor det høitærede Ministerium vil byde den danske Rigsdag en saadan kongelig Commissarius. Om det kan være nødvendigt eller passende i de andre Lande dele, skal jeg lade være uomtalt; der ere ialfald de lovlige Repræsentationer vante til at forhandle med en kongelig Commissarius, men her i den danske Rigsdag er det noget aldeles Nytt, og ikke alene det, men ogsaa Noget, som idetmindste efter min Overbeviisning aldeles ikke kan forenes med hvad Grundloven indeholder eller med Rigsdagens hele constitutio-

nelle Stilling. Det er dog ganske ligefrem, at naar Regjeringen vilde indbringe et saadant Forslag til Rigsdagen, at der skulde foretages middelbare Valg, saa kunde det jo skee derved, at Premierministeren overgav Sagen til Formanden, og denne lod Stemmegivning optage og Resultatet bringe til Regjeringen; jeg seer ikke nogen eneste Grund, hvorfor det ikke skulde kunne skee paa den Maade. Jeg vil gjerne indrømme det høitærede Ministerium, at det kunde ønske en Forandring i Forretningsordenen med Hensyn til disse Valg, naar det vilde gjøre Noget for at stikke de enkelte Minoriteter; jeg skal i hvert Fald være meget villig til at indrømme, at der kan ligge en aldeles rigtig og god Tanke til Grund derfor, at man navnlig paa en Maade kan gjennem Minoriteterne komme til Majoritetsvalg, men jeg maa dog paastaae at det ikke gaaer an, at Regjeringen saaledes kommer og gjør Indgreb i Forretningsordenen uden Rigsdagens Samtykke; det har Regjeringen ikke betymret sig om at saa, og altsaa førend dette skeer, maa jeg paa det Bestemteste paastaae, at Rigsdagen ikke kan eller bør indlade sig paa saadanne Forholdsregler som de, der ere foreslaaede af det høitærede Ministerium, og som indeholdes i Paragrapherne 29 til 33 i den foreløbige Valglov.

Stirke- og Underviisningsministeren: Ja, den ærede Rigsdagsmand vedbliver at gjøre sig skyldig i den samme Misforstaaelse som tidligere, skjøndt jeg virkelig ikke troer, at det er muligt at gjøre det klarere, end det allerede er skeet, at der ikke er Tale om at byde Rigsdagen som saadan Noget som helst. Det var netop dette, jeg gjorde mig Umage for at udtrykke klart, da jeg sidst havde Ordet, og jeg synes ogsaa, at det fremgaaer af det, som den ærede Rigsdagsmand selv fremsørte, nemlig at disse Valg ogsaa kunne foregaae, selv naar Rigsdagen ikke er samlet, i hvilket Tilfælde det altsaa er ganske klart, at det ikke er Rigsdagen som saadan, der foretager Valgene, og der er altsaa ikke den allermindste Anledning til at tale om at byde Rigsdagen det, som den ærede Rigsdagsmand siger. Naar der er Tale om at byde Rigsdagen en kongelig Commissarius, saa ved